

11 Titanic's forlis

Det største skip på jorden, som pløiet belgen blå,
i Syden som i Norden man ei det merke sa.
Og skipet dette stolte, ydte nærmest Titanic
man stolt heten forvoldet at skipet vidda gulle.

2 Titanic mad sin skare av på Atlantra ut
man tenkte ei på fare for druden væstet bød
Og ingen kunne ane at ruben skulle bli
Titanic's siste bane, og sikkert det var fork.

3 Fra England ut de reiste med damp og Ville Seil,
det høit mot himlen kveiste på havets blanke speil
Og fullt av passasjerer var mange mann til stov.
de hadde millionæren og småtårn folk ombord.

4 Det er ved nattetid i mellom tolv og to,
på det øst og vednunden er det fullkomme ro.
De fleste stille sover, mens andre spiller kort,
og ingen tenker over at skipet går for fort.

5 Så blir de plutselig vekket av et forferdelig brak
de fann opp på det øst, er det blitt dønnedag?
Da foran seg man skuer et selsonnet bjerg av is,
o, ve o, ve man gæver det blir nok vårt forlis.

De personer som her følger jeg og bedrøvede kan
 helt overstyrt av bølgestør titane i vann
 Og ingen mer håper nei skriker høyt, O Gud
 Kapteinene Smitt han ropen; Sett alle båter ut!

7
 Men Glets først barn og kvinner, thi så er lov på Sjø
 Da mange av dem bleu så biddet er at dø.
 Og flere fram seg stengte og ville være med
 Kapteinene velu stengte, skjøt dem i døden ned

8
 At var millionærer og ha sine beste gjell
 når dødens budskap kom, da mykter ei med gjell.
 Se Astor, Strauss og andre, hva mykter i døden nu.
 Thi alle måtte vende i dødens beste gull.

9
 Til båten gikk mange av dem og kapteinene Smitt nedde,
 og enda flere stormene gikk nedover og kjene.
 No hanks dragsugs malstrom de hastig jover ned
 og unge Anne Falstrom gikk og i bølger ned.

10
 Staudhaftig stod de kjene, de sank og flyktet ei
 men sang til Herrens dæ, Nærmere Gud vil de g.
 Og kan man synge salmer når man i døden går,
 med seirens skjønne palmer man høst i hendene far.

cd 9 spor 46

Så synger vi litt

Vi lovet i forrige nummer å ta
med den andre «Titanic»-sang le-
serne har sendt inn til Postkassen.
Denne viser seg å være forfattet av
pseudonymet Tristian:

Det største Skib paa Jorden,
som pløied Bølgen blaa.
I Syden som i Norden,
man ei dets Mage saa.
Og Skuden denne stolte,
fik Navnet «Titanic».
Men Storheden den voldte
at Skibet under gik.

Fra England ud det reiste
med Damp og fulde Seil.
Det høit mod Himlen kneiste
paa Havets glatte Speil.

Illustrert nr. 3

Titanic med sin Skare
drog paa Atlanteren ud.
Man tenkte ei paa Fare,
ei Dødens nære Bud.
Man kunde ikke ane
at Reisen skulde bli
Titanic's triste Bane,
at snart det blev forbi.

Det er ved Nattens Stunder
imellom tolv og to.
Paa Dæk og nedenunder
der er fuldkommen Ro.
De fleste stille sover
og nogle spiller Kort.
Men ingen tænker over
at Skibet gaar for fort.

Saa blir man pludselig vækket
ved et forskrækkigt Brag.
Man farer op paa Dæket
er der blit Dommedag?
Da foran sig man skuer
et rædsomt Bjerg av Is.
O ve, o ve, man gruer,
det bliver nok vort Forlis.

De Scener, som nu følger,
jeg ei beskrive kan
Helt overskytt av Bølger
staar Titanic i Vand
Og ingen mere haaber
men skriger høit til Gud,
og Kaptein Smith nu raaber
«Med alle Baade ud.

Men frels først Barn og Kvinder,
thi saa er Lov paa Sjs,
I Mænd jer deri fiender,
som Britter modig dø!
Dog flere frem sig trængte
og vilde være med.
Kapteinen Veien stængte
skjød dem i Døden ned.

At være Millionærer
og eie Kister fuld,
mod Døden ei garderer,
hvad hjælper alt dit Guld?
Se Astor, Strauss og andre,
hvad nytter Rigdom nu?
De alle maatte vandre
i Dødens bitre gru.

Tilbunds gik mange Stormænd
og Kaptein Smith med dem.
Og også flere Nordmænd
gik nedemom og hjem.
Af Havets Dragsugs Malstrøm
de hastig reves med.
Den unge Arne Fahlstrøm
sank og i Bølgen ned.

Saa døde de, de kjære,
men ak, de frygted ei.
De sang til Horrens Ære
«Nærmere Gud til dig»
Og kan vi syngte Psalmer
naar vi i Døden gaar,
da Seierens skjønne Palmer,
vi hist i Himlen faar.

Min søster Alvide fotografert sam-
men med sin venninne Margit på
Eidsvoll pleiehjem i 1918. Kjolene
var selvsydde og svært moderne.
Min stakkars søster ble drept ved
en ulykke like etter, men kanskje
venninnen ser bildet?
Innsendt av O. K. Bøn.

Illustrert nr. 3